

ZVONČEK

LIST S PODOBAMI
ZA SLOVENSKO MLADINO

Štev. 10.

V Ljubljani, I. vinotoka 1900.

Leto I.

Kralj Matjaž.

Sredi noči, opolnoči
iz sanj se kralj Matjaž zbudi.

Zbudi Alenka kraljica se,
kot zarja bliščijo ji lica se.

In dvigne se glav bradatih sto,
molče vprašujejo: „Kaj je to?“

Pred kraljem pa mlad junak stoji,
kakor hrast stoji, stoji, govori:

„Hej, kralj zaspanec, pokaži svoj meč!
Prišel sem ga iz nožnic vleči!“

„Na steno poglej!“ — In vzame ga,
z levico krepko objame ga,

Z desnico ga prime za ročaj —
Že sinil je, glej, ostrine sijaj.

Čuj prhanje konj, čuj orožja žvenket,
med trumami gre pridružen šepet.

Glej ostrine pol! — Kak narašča hrup!
Matjažu v očeh vzplamteva up!

Že šum je in hrum med trumami vstal —
kdo zrl je vihar že z gorskih skal?

Vse v stremenih stoji, vse v sedlu sedi —
a junak se prestraši in zbeži.

Mrmraje razjahajo čete vse,
spet padejo v sen, zaklete vse.

Matjaž ob mize udari srdit:
„Čemu si prišel me še ti budit!“

Alenčica vzdihne in sklone glavó
in spet je pod Krimom kot prej mrtvó.

Oton Zupančič.

